

Дзвінскі ўзгорак

Кроч на свой родны,
дзвінскі ўзгорак,
каб глядзець у будучую сінь

ГРАМАДСКА-ПАЛІТЫЧНАЯ ГАЗЕТА ВІЦЕБСКАГА РАЁНА, №17 (51)
ЛІСТАПАД 2016 ГОДА

ТАКІЯ АДНОСІНЫ

МАЛАДЫЯ СПЕЦЫЯЛІСТЫ ВЫМУШАНЫ ЗДЫМАЦЬ ЖЫЛЛЁ

Гэта ўсё пры наяўнасці жылля ў ААТ «Малако», якое пры працаўладкаванні грамадзян на прадпрыемства і якія выказалі пры гэтым жаданне засяліцца ў пустуючыя хаты, гатова было сумесна з гэтымі грамадзянамі зрабіць іх рамонт.

На 26 кастрычніка 2016 года філіял "Вымна" ААТ "Малако" меў патрэбу ў наступных спецыялістах: начальнік сельскагаспадарчага ўчастка, галоўны інжынер (вышэйшая інжынерная адукацыя, вопыт працы на кіруючай пасадзе не менш 3 гадоў), ветэрынарны ўрач, аграном, інжынер-механік па транспарце, загадчык машынным дваром з вышэйшай інжынернай адукацыяй па кірунку дзейнасці, трактарыст-машыніст с / г вытворчасці, кіроўца аўтамабіля (усе катэгорыі), токар (не ніжэй за 4-га разраду), слесар па рамонце і абслугоўванню электраабсталявання не ніжэй за 4-га разраду

Хоць спіс пустых дамоў і будынкаў даведзены да ведама райвыканкама пенсіянерам МУС маёрам міліцыі Каваленкам Анатолем Канстанцінавічам яшчэ 20 ліпеня 2016 года.

Па аграгарадку Вымна: 1. Будынак Вымнянская сельскага дома культуры. 2. Будынак былой Вымнянская сярэдняй школы.3. Комплекс будынкаў інтэрнатаў у Казарынского парку. 4. Памяшканне на першым паверсе будынка Вымнянская сельвыканкама. 5. Кватэра пасля пажару на другім паверсе дома №3 па вуліцы А. Я. Вуглоўскага.

Жылыя дамы ў вёсцы Астрэйкава: 1. Дом № 10 (належаў КУСГП "Вымна", у цяперашні час уласнік не вядомы); 2. Дом № 31 (2-х кватэрны, належаў КУСГП "Вымна", у цяперашні час уласнік не вядомы);

3. Жылы дом №16 у вёсцы Міхайлава (належаў КУСГП "Вымна", у цяперашні час уласнік не вядомы);

4.Жылы дом № 4 (інв. № 6144) у вёсцы Прывольнае (належаў КУСГП "Вымна", у цяперашні час уласнік не вядомы);

Жылыя дамы ў вёсцы Рыбакі: 1. Дома інв. № 0155 і № 0156 (належалі КУСГП "Вымна", у цяперашні час уласнік не вядомы);

Жылыя дамы ў вёсцы Тадуліна: Дома № 11, інв. №9456, № 15, інв. №0166, Дом № 29, інв. №0135 (належалі КУСГП "Вымна", у цяперашні час уласнік не вядомы).

19 жніўня 2016 года з Віцебскага раённага выканаўчага камітэта прыйшоў адказ за подпісам намесніка старшыні па будаўніцтве Паўла Пятровіча Шыкшняна.

З адказу чыноўніка Віцебскага райвыканкама вынікае, што ААТ "Малако" (генеральны дырэктар Лукінаў Аляксандр Аляксеевіч) ужо шэсць месяцаў плануе ажыццявіць неабходныя рамонтныя работы ў будынку Вымнянская сельскага дома культуры.

А калі ж будзе прынята рашэнне?

Вельмі не канкрэтная інфармацыя адносна маёмасці былога КУХСП "Вымна", перададзенага на баланс УП ЖКГ Віцебскага раёна "Витрайкомхоз", аб магчымасці далейшага выкарыстання названых дамоў.

З адказу Шыкшняна П. П. - незразумела якія аб'екты (названыя ў лісце Каваленка А.К.), якія знаходзяцца на тэрыторыі Вымнянская сельвыканкама, каму належаць.

Няма адказу па пытанню будынка былой школы і комплексу будынкаў інтэрнатаў у Казарынскім парку.

Вельмі хацелася б ад намесніка старшыні па будаўніцтве Віцебскага раённага выканаўчага камітэта Шыкшняна П. П. атрымаць канкрэтныя адказы па ўказаных ў лісце аб'ектах, але чыноўнік аддае перавагу прыёмам, каб прыкрывацца агульнымі фразамі.

Гэта азначае толькі адно, што названыя аб'екты народнай уласнасці і далей будуць раскрадацца і разбурацца, а ўласнікі маёмасці будуць і далей планаваць (як ААТ "Малако") і далей разглядаць пытанні (як УП ЖКГ "Витрайкомхоз") ...

І вось 2 лістапада 2016 года з Віцебскага раённага выканаўчага камітэта быў атрыманы ліст № К-428-16 за подпісам намесніка старшыні па будаўніцтве Паўла Пятровіча Шыкшняна. З ліста Віцебскага райвыканкама вынікае, што УП ЖКГ Віцебскага раёна "Витрайкомхоз" (дырэктар Пасавец Аляксандр Сцяпанавіч) правяло абследаванне пустых жылых дамоў, прынятых ад КУСГП "Вымна".

Па выніках абследавання, для прадухілення доступу ў пустуючыя хаты старонніх асоб, прынята рашэнне аб іх кансервацыі.

Работы па кансервацыі пустых жылых дамоў павінны быць выкананы да канца 2016 года.

З адказу чыноўнікаў не ясна, калі і ці будуць наогул пустуючыя хаты і кватэры адрамантаваны новым уласнікам - УП ЖКГ Віцебскага раёна "Витрайкомхоз" - і заселяцца ў іх маладыя спецыялісты, у якіх так мае патрэбу філіял "Вымна" ААТ «Малако».

С. Смаленскі

ЭКАНОМІКА

НЕ ВЫКАНАНЫ 8 ПЛАНАВЫХ ПАКАЗЧЫКАЎ З 13

Адбылася 32-я сесія раённага Савета дэпутатаў 27 склікання. Асноўнае пытанне парадку дня - "Аб сацыяльна-эканамічным развіцці Віцебскага раёна за студзень-верасень і чаканых выніках работы за 2016 год".

У справаздачным перыядзе ў раёне забяспечана станоўчая дынаміка паказчыкаў сацыяльна-эканамічнага развіцця. Па звестках начальніка аддзела эканомікі райвыканкама Наталлі Кацер, за студзень-верасень выраблена прамысловай прадукцыі на 121.475 тыс. рублёў або 120,2% да ўзроўню мінулага года. Рознічны тавараабарот гандлю склаў 40696 тыс. рублёў (103,3%).

За кошт усіх крыніц фінансавання ў раёне ўведзена ў эксплуатацыю 11518 кв. метраў агульнай плошчы жылля (64% да гадавога задання). У апошні дзень кастрычніка здадзены пад ключ 40-кватэрны дом у аг. Ноўка. Да канца года плануецца здаць у эксплуатацыю 12-кватэрны жылы дом у в. Курына, 40-кватэрны ў в. Лужасна, індывідуальных дамоў агульнай плошчай парадку 1200 кв. метраў, забяспечыўшы па годзе 100-працэнтнае выкананне даведзенага задання.

Адносна фінансавай дзейнасці адзначана, што арганізацыямі раёна за студзень-жнівень бягучага года атрымана 217479 тыс. рублёў выручкі ад рэалізацыі прадукцыі (работ, паслуг) або 103,8% да ўзроўню адпаведнага леташняга перыяду.

Разам з тым з даведзеных раённым Саветам дэпутатаў 13 паказчыкаў па выніках працы за 9 месяцаў гэтага года не выконваюцца 8: па вытворчасці прадукцыі сельскай гаспадаркі; прамысловай прадукцыі па індэксу фізічнага аб'ёму; ўдзельнай вазе запасаў гатовай прадукцыі да сярэдняямесячнага аб'ёму вытворчасці ў фактычных цэнах; тавараабароту грамадскага харчавання; экспарту тавараў без нафтапрадуктаў і рэспубліканскіх арганізацый; экспарце паслуг без рэспубліканскіх арганізацый; прамых замежных інвестыцыях на чыстай аснове; сярэдняямесячнай заработнай плаце.

Па выніках працы за студзень-жнівень раён выйшаў на чысты прыбытак 1143 тыс. рублёў. У той жа час спрацавалі са стратамі такія галіны як сельская гаспадарка, будаўніцтва, раздробны гандаль.

Больш канкрэтна з сітуацыяй, якая фінансава-эканамічнай сітуацыяй у сельскагаспадарчай галіне і чаканымі гадавымі вынікамі дэпутатаў азнаёміў намеснік начальніка ўпраўлення сельскай гаспадаркі і харчавання райвыканкама Канстанцін Шевякоў.

"Нягледзячы на складаныя фінансава-эканамічныя ўмовы, якія паўплывалі на даходную частку

бюджэту, установы сацыяльнай сферы раёна функцыянуюць стабільна«, - падкрэсліла ў сваім выступленні намеснік старшыні райвыканкама Ксенія Карабач. Яна спынілася канкрэтна на развіцці сістэмы адукацыі, культуры, сацыяльнай службы.

Старшыня раённага Савета дэпутатаў Васіль Станкевіч звярнуў увагу, што бюджэт мае сацыяльную арыентацыю і каля 70% яго выкарыстоўваецца менавіта на развіццё гэтай сферы. Ён таксама паведаміў, што ўжо паступіў шэраг прапаноў па фарміраванні бюджэту на наступны год.

Сацыяльнага аспекту інфармацыю прадставіла начальнік райаддзела Фонду сацыяльнай абароны насельніцтва Святлана Панамарова. Паводле яе слоў, нягледзячы на тое, што Фонд фінансуе выплату ўсіх відаў пенсій і дапамог, не ўсе плацельшчыкі ва ўстаноўлены тэрмін выплачваюць абавязковыя страхавыя ўнёскі. Па стане на 1 кастрычніка т. г. пратэрмінаваную запазычанасць па абавязковых плацяжах у суме 47,8 тыс. рублёў мелі 13 прадпрыемстваў і арганізацый раёна (за выключэннем тых, якія знаходзяцца ў стадыі ліквідацыі).

Аб захаванні падатковага заканадаўства і плацежнай дысцыпліны суб'ектамі гаспадарання, што забяспечвае фарміраванне даходнай часткі бюджэту, распавёў начальнік ІМПЗ па Віцебскай раёну Міхаіл Хайчэнка.

Васіль Станкевіч засяродзіў увагу на неабходнасці папаўнення па выніках 2016 года дапушчанага за 9 месяцаў адставання па ключавых паказчыках, устаноўленых рашэннем райсавета дэпутатаў; прыняцця належных мер па забеспячэнні прыбытковай работы арганізацый, прыцягнення дадатковых даходаў у мясцовыя бюджэты ўсіх узроўняў.

Ніна Сталярэнка
"Жыццё Прыдзвіння"

НАВУЧАННЕ

У АГРАРНЫМ КАЛЕДЖЫ РЫХТУЮЦЬ СУЧАСНЫХ СПЕЦЫЯЛІСТАЎ

Немагчыма вырасціць прафесіяналаў без добрай адукацыйнай базы. У гэтым перакананыя як выкладчыкі, так і навучэнцы аграрнага каледжа, размешчанага ў в. Лужасна, - будучыя аграномы, заатэхнікі і ветэрынары.

Пройдзе зусім няшмат часу - і многія з іх ўпішуць свае імёны ў гісторыю развіцця сельскай гаспадаркі не толькі Віцебскага раёна.

Ва ўстанове адукацыі рыхтуюць спецыялістаў, запатрабаваных ва ўсёй рэспубліцы.

Шэрагі навучэнцаў у гэтым годзе папоўнілі 178 хлопцаў і дзяўчат. Усяго адукацыю па спецыяльнасцях “Заатэхнія", "Аграномія" і "Ветэрынарная медыцына” атрымліваюць звыш 510 чалавек. Арганізавана тут навучанне дадатковым прафесіях: трактарыста-машыніста, кіроўцы аўтамабіля катэгорыі "В", аператара машыннага даення, па штучнаму асемяненню. 3 гэтага года на аддзяленні «Аграномія» ўведзена дадатковая спецыяльнасць «Кладаўшчык», дзе маладыя людзі атрымліваюць пачатковыя лагістычныя веды, навыкі бухгалтарскага ўліку. Першы набор - пяцьдзесят чалавек.

Сельскагаспадарчыя прафесіі - прэстыжныя, што неаднаразова пацвярджалася дынастыямі спецыялістаў, якія скончылі аграрны каледж. Пайшлі па слядах бацькі Таццяна, Вікторыя і Надзея Купрыенка. Сёстры прызнаюцца, што ў іх з дзяцінства душа ляжала да раслін і кветак, а калі выраслі, зразумелі, што іх прызначэнне - аграномія. Пасля атрымання дыплома па адпаведнай спецыяльнасці плануюць папоўніць шэрагі працаўнікоў аграпрамысловага комплексу Віцебшчыны.

Такую ж спецыяльнасць атрымлівае і Арцём Германовіч. Ён выбраў звязаць сваё жыццё з працай на зямлі па прыкладу старэйшага брата Мікалая, які зусім нядаўна скончыў аграрны каледж і паехаў па размеркаванні ў Аршанскі раён, адкуль родам. Папоўніць калектыў той жа гаспадаркі марыць і Арцём.

У вольны ад вучобы час у навучэнцаў разнастайныя заняткі. Вялікая колькасць рабят асвойваюць новыя павевы дэкаратыўна-прыкладнога мастацтва. Для прыхільнікаў здаровага ладу жыцця ў бліжэйшы час плануецца арганізаваць у інтэрнаце заняткі фітнесом. Аматары разумовай працы змогуць знайсці сябе ў аб'яднанні па інтарэсах «Інтэлектуальныя гульні».

Напярэдадні Дня работнікаў сельскай гаспадаркі навучэнцы і адміністрацыя каледжа падрыхтавалі святочны канцэрт, у якім прынялі ўдзел самадзейныя калектывы і выпускнікі ўстановы адукацыі. 3 сказаныя на дарогу словы да прысутных звярнуліся педагогі з шматгадовым стажам працы.

Юлія Гаўрыленка
"Жыццё Прыдзвіння"

ЗДАРЭННІ

ПАЖАР І НЕЦЯРПЛІВЫЯ ВІЦЕБСКІЯ РЫБАКІ

Яшчэ не прыйшла зіма, як ужо зводкі здарэнняў напоўнены паведамленнямі пра пажары і рыбакоў, якія праваліліся пад лёд.

15 лістапада ў 10:22 адбыўся пажар у вёсцы Асінаўка Віцебскага раёна. Падпалены суседскі дом заўважыў вяскоўец, які збіраўся на рыбалку. Падчас тушэння пажару ратавальнікі пад абваленымі канструкцыямі выявілі труп 50-гадовага гаспадара дома. Мужчына часова не працаваў і пражываў адзін.

Са слоў суседзяў за гадзіну да пажару ён тапіў печ, знаходзячыся ў стане алкагольнага ап'янення. А таму сярод асноўных прычын таго, што адбылося разглядаецца парушэнне правілаў эксплуатацыі пячнога ацяплення.

16 лістапада ў каля 10:30 недалёка ад вёскі Баталі на возеры Лосвіда ў Гарадоцкім раёне пад лёд праваліўся 36-гадовы рыбак з Віцебска.

Ратавальнікаў выклікаў іншы аматар падводнай лоўлі, да іх прыбыцця ён аказваў дапамогу рыбаку, каб той не пайшоў пад лёд. Пацярпелы рыбак праваліўся ў палонку за сорак метраў ад берага.

Работнікі пажарнага аварыйна-выратавальнага паста № 11 Віцебскага РАНС, якія прыбылі на месца здарэння пры дапамозе выратавальных вяроўкі і круга, а таксама лесвіцы-палкі выцягнулі рыбака на бераг і перадалі яго брыгадзе хуткай медыцынскай дапамогі з дыягназам агульнае пераахаладжэнне.

Пасля аказання першай дапамогі пацярпелы быў шпіталізаваны ў рэанімацыйнае аддзяленне Гарадоцкай цэнтральнай раённай бальніцы і знаходзіцца ў стабільна цяжкім стане, паведамляе прэс-служба МНС.

ПЕРАМОЖЦА

ЛУЧШИЙ УЧАСТКОВЫЙ ИНСПЕКТОР МИЛИЦИИ РЕСПУБЛИКИ — СЕРГЕЙ ТИХОНОВ ИЗ ВИТЕБСКОГО РОВД

В Гомеле состоялось торжественное закрытие XII республиканского смотра-конкурса «Лучший участковый инспектор милиции» и «Лучший участковый инспектор по делам несовершеннолетних».

В честной борьбе, на равных условиях свои знания, навыки, профессиональное мастерство и сноровку, а также накопленный практический опыт работы продемонстрировали команды из всех областей нашей республики и города Минска.

На торжественном собрании, посвященном закрытию XII республиканского смотра-конкурса, а также в День образования службы участковых инспекторов ОВД, победителям вручил Дипломы и кубки заместитель министра внутренних дел Республики Беларусь генерал-майор милиции Александр Кобрусев. «Служба участковых, – особо отметил Александр Аркадьевич, – несомненно, является ведущей службой в системе МВД Республики Беларусь. Это одна из самых востребованных служб среди населения нашей страны. Приятно слышать от граждан теплые слова «наш участковый», видеть их глаза, в которых отражается вера в сотрудника милиции, который дает им надежду и уверенность в безопасности, спокойствии и защите их законных прав». Генерал-майор Кобрусев четко обозначил главные качества, которые являются фундаментом деятельности участковых: добросовестное исполнение служебных обязанностей, готовность прийти на помощь, защитить граждан от преступных посягательств.

– Нынешний конкурс стал еще одной ступенью к формированию профессионального ядра служб, – сказал Александр Аркадьевич, – награды, которые сегодня получат лучшие, будут стимулом для всех сотрудников служб УИМ и ИДН.

Генерал-майор милиции Кобрусев поздравил всех с профессиональным праздником и пожелал сотрудникам дальнейших успехов в работе, крепкого здоровья и надежного тыла. Отдельно Александр Аркадьевич поблагодарил руководство УВД Гомельского облисполкома за высокий уровень подготовки и проведения республиканского смотра-конкурса.

Команды показали хорошие результаты на всех этапах соревнований. Каждый из участников проявил выдержку и стремление к победе. Ведь это не только личная победа каждого, а особая, высокая, оценка всего подразделения, взрастившего столь профессионального сотрудника.

В номинации «Лучший участковый инспектор милиции 2016 года» 1-е место занял майор милиции Сергей Тихонов из Витебского РОВД. Второе и третье места разделили представители Новополоцкого и Лидского РОВД.

Лучшим участковым инспектором по делам несовершеннолетних в 2016 году стал майор милиции Вячеслав Сайко из Советского РОВД города Минска. Призовые 2-е и 3-е места по праву достались сотрудникам из Жлобинского и Добрушского райотделов Гомельской области.

В номинации «Лучшая команда участковых инспекторов милиции 2016 года» первое место заняла команда УВД Витебского облисполкома. Незначительно отстали от победителей команды УВД Гродненского облисполкома и ГУВД Минского горисполкома.

Призовым местом порадовала команда ИДН Гомельщины. Ребята заняли почетное первое место в номинации «Лучшая команда участковых инспекторов по делам несовершеннолетних 2016 года». 3-е и 2-е места разделили команды из Витебского облисполкома и команда ГУВД Минского горисполкома.

Ключи от служебных автомобилей были вручены генерал-майором милиции Александром Кобрусевым майорам милиции Вячеславу Сайко и Сергею Тихонову, как лучшим в своих номинациях.

Подведены итоги конкурса на лучшую публикацию о деятельности участковых инспекторов милиции и участковых инспекторов по делам несовершеннолетних. Диплом 1-й степени за статью «Убеждать, приводя жизненные примеры» Александр Аркадьевич вручил корреспонденту ведомственного печатного издания «На страже» Маргарите Стражевич. Дипломом 2-й степени за статью «Девушка с характером, или один день из жизни Анны Черепко» награждена Мария Ирха, и Дипломом 3-й степени за статью «На дежурстве с милицией» – Елена Игнатова.

Слова поздравлений были сказаны заместителем начальника УВД Гомельского облисполкома полковником милиции Евгением Красновым.

Светлана Врублевская

РЕФЕРЕНДУМ-96

ЛУКАШЕНКО ВЫИГРАЛ, БЕЛАРУСЬ ПРОИГРАЛА

Авторитарный путь не был для Беларуси фатальным, но население и элиты клюнули на иллюзию «светлого прошлого».

История дает примеры «диктатур развития» вроде Сингапура, Южной Кореи, Китая. При помощи референдума, проведенного 20 лет назад, 24 ноября 1996 года, Александр Лукашенко сконцентрировал в своих руках колоссальные полномочия, но диктатуры развития не получилось.

Беларусь не стала восточноевропейским тигром, как об этом трубила государственная пресса в тучные годы роста ВВП и заработков на дрожжах российских субсидий. Сейчас ВВП и реальные доходы в минусе, причем это не временные трудности, а капитальный кризис всей белорусской модели, утверждают независимые экономисты.

Ее архитектор и сегодня пытается пустить пыль в глаза заезжей российской прессе, но получается совсем плохо.

Масса и номенклатура поддержали авторитаризм

А начиналось все для молодого президента очень даже хорошо. Лукашенко действительно был популярен, когда затевал в 1996-м референдум, имевший целью покончить с непокорностью другой ветви власти — Верховного Совета.

При проведении плебисцита президентская ветвь власти не утруждала себя политесом, действовала брутально, безжалостно прессинговала и откровенно запугивала политических противников. Оппозиция назвала это неконституционным захватом власти, переворотом. Для обеспечения своей победы президент тогда создал «фактически штурмовой отряд», говорит бывший депутат Верховного Совета Сергей Калякин.

По горячим следам оппозиционеры заявили и о фальсификации итогов референдума-96. В частности, подозрительно выглядел большой процент досрочного голосования (вот когда зародился этот «передовой опыт»!).

Однако, по утверждению доктора социологии, основателя НИСЭПИ Олега Манаева, большая часть белорусов осенью 1996 года доверяла президенту, поддерживала его предложения. Так что, надо думать, многие искренне голосовали за переделку Конституции под Лукашенко, надеясь, что наделенный царской властью «батька» лучше решит их проблемы, наладит жизнь.

Более того, в тучные 2000-е годы чувство правильного выбора в массе обывателей укрепилось. Доходы белорусов стабильно и впечатляюще по постсоветским меркам росли. Внутренних противников режима с их призывами бороться за демократию масса не особо слушала. «Таити, Таити… Нас и здесь неплохо кормят».

К тому же, отметил в комментарии для Naviny.by директор Института политических исследований «Политическая сфера» Андрей Казакевич, в 90-е годы у Лукашенко «сложился альянс со старой постсоветской номенклатурой, она хотела порядка, ясных для себя правил, то есть авторитарной системы, к которой привыкла».

Авторитаризм может давать преимущества «в оперативном плане», например за счет концентрации государственных ресурсов для решения социальных вопросов, преодоления кризисных явлений в экономике, говорит политолог. Но если говорить о развитии страны в долгосрочной перспективе, подчеркивает он, то «авторитарные системы — это минус, они имеют много издержек».

В частности, поскольку «выборов практически нет», то возникает проблема коммуникации власти с населением и, наконец, проблема перехода самой власти — «неясно, что будет потом», отметил собеседник.

Некоторые части населения выигрывают от авторитаризма, другие — от демократии, причем демократическое развитие не обязательно сразу приносит экономические преференции, «в этом тоже сложность выбора между авторитаризмом и демократией», подчеркнул Казакевич.

Тяжелое похмелье

Референдум-96 поссорил Лукашенко с Западом. Евросоюз отказался ратифицировать уже подписанный договор о сотрудничестве и партнерстве с Беларусью. Недавно белорусский президент, принимая важную делегацию из Брюсселя, прозрачно намекал, что не грех бы такой документ наконец заиметь. Да, не грех, но двадцать лет потеряно.

Тогда же, после референдума-96, ставка была сделана на «братскую интеграцию» с Россией. Некоторое время в Минске считали, что ухватили бога за бороду. Обильными российскими дотациями безо всяких реформ обеспечивалась динамика роста на старой советской индустриальной базе.

Но сказка закончилась. Переработка льготной российской нефти перестала приносить прежние барыши. А другие белорусские товары стали терять конкурентоспособность. Авторитарная модернизация ряда отраслей (цементная, стекольная, деревообработка) не дала должного эффекта.

О реформах заговорили не только оппозиционеры, независимые эксперты, но и люди в окружении президента. Однако реформировать массив госсобственности означает подточить устои авторитарной власти, заматеревшей за два десятилетия после референдума-96.

Архитектор модели собственноручно рушить ее не согласен, а поскольку он решает все, то трансформация блокирована. В итоге страна погрузилась в стагнацию, хотя социологические опросы (за которые поплатился разгромом НИСЭПИ) в последние годы показывали, что за перемены выступает солидное большинство населения. В таких системах, как у нас, механизм обратной связи сломан.

Мир ушел вперед, в новые технологические уклады, а белорусы беднеют и не видят света в конце тоннеля. Недавняя команда из уст Лукашенко снова поднять зарплаты до 500 долларов в следующем году грозит новой девальвацией, потому что волюнтаристскую установку можно выполнить только печатанием пустых денег.

Привязка же к России сегодня стала большой головной болью для белорусского руководства. Оно пытается усилить взаимодействие с Западом, но безреформ диверсифицировать внешнюю политику и торговлю не получится. А реформы противопоказаны персоналистскому режиму, выстроенному на итогах референдума-96. Всё, порочный круг замыкается.

Был ли этот вариант фатальным?

Политологи любят красивое выражение «точка бифуркации». Мог ли быть иной исход у политического противостояния 1996 года, могла ли Беларусь пойти другим путем?

«Авторитаризм не является проклятием для постсоветских стран», — говорит Казакевич. Он отмечает, что наряду с примерами автократий в Средней Азии, Азербайджане есть примеры Грузии, Украины, Молдовы, Кыргызстана, «в значительной степени» Армении, когда «можно говорить о проблемах с демократией, но это другие режимы». Ход событий в Беларуси также не был запрограммирован, ситуация могла развиваться и в совершенно другом направлении, считает Казакевич.

Эксперт минского аналитического центра «Стратегия» Валерий Карбалевич также не придерживается фаталистического взгляда. В 1996-м «шанс у общества, у демократических сил был», — заявил аналитик в комментарии для Naviny.by.

В частности, считает он, склонить чашу весов в свою пользу противники Лукашенко могли бы, «если бы удалось осенью 1996 года вывести на улицы столько же людей, как весной 96-го» (тогда прошла серия впечатляющих массовых акций протеста против политики президента, названная горячей весной).

Переломить ход событий могло бы решение Конституционного суда об импичменте, «если бы не дрогнул [тогдашний глава КС Валерий] Тихиня». Иначе говоря, многое решали политическая воля, смелость конкретных действующих лиц, подчеркивает Карбалевич.

Так или иначе, история не терпит сослагательного наклонения. Двадцать лет назад белорусы позволили жестко переформатировать политическую систему под одного человека, надеясь, что таким образом получат процветание.

Но усиленные полномочия Лукашенко пустил прежде всего на то, чтобы обеспечить себе правление без конкуренции, создать ретромодель общественного устройства в советском стиле. По сути, он попытался остановить, заморозить время. Сегодня оно мстит.

Александр Класковский
naviny.by

МЕРКАВАННЕ

ТВАРИ СЛУЖАЩИЕ

Я вчера впервые увидела, как человека ведут на цепи. Не в кино про рабство, не в фильмах про садистов. Это были документальные кадры из белорусского суда.

В Слуцкий суд на цепи приводили Ивана Барбашинского. Того самого, брат которого «сам собой» умер в Жодинском СИЗО, а многочисленные следы от ударов тупым предметом на его теле, если верить милиции, тоже «сами собой» получились.

Того самого, который жил спокойно, никого не трогал, но однажды вечером возвращался со старшим братом из кафе и попался на глаза милиции.

Его водили в суд на цепи. НА ЦЕПИ! Как злостного преступника. Как нелюдя. Как зверя. А сегодня дали два года «химии» и выпустили.

Кто придумал такие правила? Кто и кому давал полномочия делать из людей животных и сажать на цепь? Из людей, вина которых еще даже не доказана.

Но даже если доказана! Только садисты так себя ведут. Только садисты могут додуматься сажать людей на цепь, водить «руки кверху за спину, носом в пол» и на полусогнутых; только извращенцы могут мочиться людям на голову и рассказывать им о своих диких сексуальных фантазиях. Как в одном ведомстве смогли собрать столько извращенцев?.. Чтобы такое сотворить, надо было по-настоящему стараться. Много лет усердно СТАРАТЬСЯ!!!

«Большое спасибо журналистам», — это были первые слова Ивана Барбашинского после того, как его выпустили из клетки.

А я хочу сказать, что это ненормально. НЕНОРМАЛЬНО! Когда только журналисты, пользуясь временной оттепелью, и могут что-то сказать. Где адвокаты? Где сами судьи? Где депутаты? Где профессиональные психиатры и психологи? Где ответственные юристы, которые понимают, что даже у представителей ведомства государственного насилия, должны быть ограничители.

Где поюще-пляшущая общественная комиссия при МВД, которую недавно в колонии накормили, «как в ресторане», и они не постеснялись во всех СМИ об этом рассказать?..

В XXI веке человека водят на цепи. Без дай-причины КАЖДОГО, кто попал под уголовное обвинение, на суде сажают в клетку. Вместо «Здрасьте!» любому надевают наручники, а потом разбираются. В белорусских тюрьмах и СИЗО здоровые люди умирают «сами собой» и все тип-топ. Это что?.. Это как называется?..

На мой взгляд, это называется садизм. Садисты оккупировали милицейское ведомство, потому что даже самые маленькие погоны дают им просто неограниченную власть над людьми. А государство, закрывая глаза на все скандалы, им только потакает. Для государства твари служащие ценны и важны. Надо понимать, потому, что именно они делают из общества тварей дрожащих.

Светлана Калинкина
Белорусский партизан

БЕЛАРУСЬ – РАСЕЯ

АБУРЫЛІСЯ НА МЕРКАВАННЕ БЕЛАРУСКІХ ГІСТОРЫКАЎ

У Расіі абурыліся, што беларуская нацыя "старэйшая за расіян на 200 гадоў". Падчас ток-шоу "Время покажет" у эфіры расійскага Першага канала абмяркоўвалася кніга беларускага гісторыка Алега Трусава "Гісторыя сярэднявечнай Еўропы".

Як можна меркаваць, саму кнігу расіяне не чыталі, яны цытавалі публікацыю пра яе прэзентацыю. Прагучала, што беларусы — "сапраўдныя рускія", што Сувораў "паліў вёскі" і г. д. Вядучы Арцём Шэйнін настойліва спрабаваў правесці паралелі паміж сітуацыяй у Беларусі і ва Украіне. Ён мяркуе, што ў нашай паўднёвай суседкі таксама ўсё пачыналася з такіх падручнікаў.

Журналістка Першага канала Кацярына Кібальчыч заявіла, што кніга Трусава — гэта не афіцыйная пазіцыя Беларусі. А гісторык і грамадская дзеячка Ніна Стужынская прызналася: "Я ў нейкім дзікім шоку... З чаго тут паніка? З кропкі гледжання беларусаў гэта нармальная з'ява. Прычым тут вы? Гэта гісторыя нашай краіны!".

Але вядучы не супакойваўся. Згадаў пра 10 тысяч загінулых украінцаў, абазваў аўтара кнігі "фрыкам". Былі паказаныя відэакадры з вулічнай акцыі ў Мінску ў сакавіку 2016-га, на якіх была моладзь з бел-чырвона-белымі сцягамі скакала і крычала "Хто не скача, той маскаль!". Пасля прадэманстравалі такія ж відэакадры з Кіева ў кастрычніку 2013 года. "Пра Украіну гаварылі: паскачуць і супакояцца. Не супакоіліся", — сказаў Шэйнін, намякаючы, што ў Беларусі існуе небяспека паўтарэння ўкраінскіх падзей.

Відэа праграмы гл. тут (першая яе частка прысвечаная Украіне, у ёй з расійскімі прапагандыстамі спрачалася палітолаг Алеся Яхно).

Ніна Стужынская ў каментары Радыё Свабода сказала, што ў шоку ад гэтай сустрэчы з расійскімі прапагандыстамі. Паводле яе слоў, у Маскве штучна нагнятаецца беларуска-расійскі канфлікт.

euroradio.fm

ПАЎТОР ЖАНРУ

ПРАВАДЫР ПРАПАНУЕ ІСЬЦІ Ў МІНУЛАЕ

Кіраўнік Беларусі Аляксандар Лукашэнка вырашыў чарговым разам ашчасьлівіць беларускі народ. Ён зноў даручыў у 2017 годзе вярнуць сярэдні заробак на ўзровень $500. Трэцім разам, лепшым часам.

Першы раз гэта было ў 2010 годзе, напярэдадні прэзыдэнцкіх выбараў. У выніку цягам таго году сярэдні заробак вырас з $350 да $530. Потым увесну 2011 году здарыўся абвал і дэвальвацыя рубля амаль на 200%.

У 2012 годзе Лукашэнка зноў загадаў давесьці сярэдні заробак да $500. І зноў гэта закончылася дэвальвацыяй на мяжы 2014-2015 гадоў на 40%.

Апошні раз Лукашэнка абяцаў заробак 500 даляраў у 2014 годзе. «Пяцьсот даляраў — гэта той мінімум, які павінен быць у кішэні чалавека», — казаў ён. Але здарыўся крызіс 2015, 2016 году. Цяпер у сярэднім беларусы атрымліваюць $377 у эквіваленце. Два гады Лукашэнка маўчаў наконт сярэдняга заробку ў далярах. Прэм'ер Кабякоў сёлета ўвесну казаў: «Думаю, у нас грамадзтва ўжо зразумела, што ад гэтых паказчыкаў у даляравым эквіваленце неабходна адыходзіць. Гэта не заўсёды справядліва і не зусім дакладна з пункту гледжаньня эканамічнай навукі».

І вось цяпер Лукашэнка, насуперак «пункту гледжаньня эканамічнай навукі», зноў ставіць такую задачу на парадак дня. Чаму раптам ён вярнуўся да гэтай «сьвятой лічбы»?

Рэч у тым, што крызіс сацыяльнай мадэлі непазьбежна выклікае ідэалягічны крызіс. Падобная сытуацыя здарылася на пачатку 1990-х гадоў, пасьля краху СССР і сацыялістычнай сыстэмы. Разбурэньне ранейшай карціны сьвету выклікала ў масавай сьвядомасьці псыхалягічны шок. Стварэньне Лукашэнкам беларускай сацыяльнай мадэлі дазволіла пераадолець гэты крызіс, стварыць новую сьветапоглядную сыстэму каардынатаў.

І вось цяпер у нейкай ступені мы вяртаемся да пачатку 1990-х гадоў. Сацыяльнаму і эканамічнаму крызісу зноў спадарожнічае ідэалягічны, каштоўнасны і псыхалягічны крызіс. Ва ўяўленьні кіруючай эліты і грамадзтва бурыцца звыклы сьветапарадак. Сярод насельніцтва зьявіліся расчараваньне і роспач. Прыходзіць усьведамленьне, што крызіс, падзеньне ўзроўню жыцьця — гэта не часовыя цяжкасьці, выкліканыя вонкавымі чыньнікамі, як спрабуе пераканаць улада, а надоўга — можа, назаўсёды. Гэта ўжо знайшло адлюстраваньне ў сацыялягічных апытаньнях. Зьяўляецца ўсьведамленьне, што беларуская сацыяльная мадэль — гэта тупіковы варыянт, што 20 гадоў «сусанін» вёў краіну не туды. Народ нават пачаў схіляцца да ідэі рэформаў.

У гэтай сытуацыі галоўны віноўнік тупіку вырашыў, што трэба даць людзям надзею і аптымізм. Лукашэнка нічога лепшага не прыдумаў, як зноў вярнуцца да абяцанай лічбы $500.

Хоць кіраўнік Беларусі і зьвязвае рост заробкаў з павелічэньнем прадукцыйнасьці працы, але гэта не павінна ўводзіць у зман. Бо з улікам цяперашняга эквіваленту даляравых заробкаў, каб забясьпечыць $500, трэба павялічыць прадукцыйнасьць працы за год у паўтара раза. Гэта фантастыка.

Дарэчы, праграма на пяцігодку, прынятая Ўсебеларускім народным сходам, прадугледжвае, што да 2020 году сярэдні заробак вырасьце на 9,5-11,6%. Калі адлічваць ад цяперашняга ўзроўню, то атрымліваецца дзесьці $410 на канец пяцігодкі. Такімі тэмпамі (9,5-11,6% за пяцігодку) трэба 15 гадоў, каб выйсьці на $500.

Цяпер усе загаварылі пра нерэальнасьць гэтага абяцаньня. Заўважыў бы, што тэарэтычна дасягненьне такога сярэдняга заробку магчымае пры некалькіх умовах. Калі раптам сусьветныя цэны на нафту і калій вырастуць у 2-3 разы. Калі запусьціць друкарскі станок. Калі закрыць нерэнтабэльныя прадпрыемствы, звольніць усіх лішніх работнікаў, скарачыць дзяржапарат. Калі зьдзейсьніць рэвальвацыю, павысіць абмены курс беларускага рубля. Іншая справа, якія эканамічныя наступствы гэта за сабой пацягне.

Але тут важна ацаніць крызіс жанру. Нічога новага прыдумаць Лукашэнка ня ў стане. Тут нават ня ў тым справа, што на новыя выклікі ён рэагуе па-старому. Бо ні на што іншае ня здольны.

Праблема ў тым, што сам факт гэтага палітычна-папулісцкага рэмэйку наўрад ці прынясе яго аўтару іміджавыя дывідэнды. Бо мабілізаваць грамадзтва можа толькі нейкая моцная ідэя, якая сягае ў далягляд. Глядзіце, на выбарах, якія адбыліся апошнім часам у шэрагу краін (ЗША, Малдова, Баўгарыя), перамаглі кандыдаты, якія прапанавалі грамадзтву новую парадыгму разьвіцьця (ня будзем зараз разважаць наконт іх рэалістычнасьці). Раней і ў Беларусі быў такі прыгожы ідэалягічны канцэпт. Маўляў, мы пабудавалі ўнікальную сацыяльную мадэль, у якой сацыяльная абарона насельніцтва спалучаецца з хуткім эканамічным ростам («Тыгар Усходняй Эўропы»), сацыяльна-палітычнай стабільнасьцю, нам зайздросьцяць усе суседзі, жыць у такой краіне — вялікі гонар. Такая своеасаблівая беларуская мара. А абяцаньне заробку $500 — гэта такі вельмі прыземлены канструкт, які мала каго натхняе.

Другі момант. Беларусы памятаюць, што абяцаньне давесьці заробак да $500 ужо два разы давалася. І кожны раз заканчвалася гэта кепска, вялікай дэвальвацыяй. У масавай сьвядомасьці грамадзтва згадка пра гэта піяр-ход зьвязана з псыхалягічнай траўмай. І навошта верадзіць раны?

Нарэшце апошняе. Абяцаць заробак $500, які ўжо быў у 2010 годзе, гэта рухацца не наперад, а назад. Высьвятляецца, што Беларусь, можа, адзіная краіна ў сьвеце, дзе правадыр прапануе ісьці ў мінулае, задам наперад. З чым вас усіх шчыра віншую.

Валер Карбалевіч
www.svaboda.org

ПРЭС-КАНФЕРЭНЦЫЯ

20 НОВЫХ КРЫЛАТЫХ ФРАЗ ЛУКАШЕНКО

Самые интересные цитаты главы государства с пресс-конференции российским СМИ. На пресс-конференции региональных СМИ России Александр Лукашенко говорил 5 часов 40 минут — это рекорд его общения с российскими журналистами. Немало фраз, сказанных на этой встрече, станут крылатыми.

Naviny.by собрали самые запоминающиеся из них.

«Причина распада Советского Союза? Стирального порошка не хватало. Мне жалко было смотреть на женщин в очереди, да и сам не единожды стоял».

«Беларусь со времен Советского Союза поставляет в Россию креветки и сельдь».

«Во времена Советского Союза Калининград, считайте, был белорусской территорией. <...> Мы, конечно, не претендуем на включение Калининграда в состав Беларуси, ни в коем случае...»

«В России нет ни одного белорусского гастарбайтера».

«Главный омбудсмен (матерное это слово) в Беларуси — это президент».

«Дубасят нас — и правильно делают. У нас в спорте появилась новая тенденция: шпильнул себя каким-то наркотиком вместо того, чтобы заниматься, и мышечная масса растет».

«Как старый футболист — это моя первая профессия. В хоккей я играю по несчастью, а вообще я футболист в своей специальности спортивной, но травма колена, и мне пришлось заниматься хоккеем».

«Я, если занимаюсь спортом, бегу на лыжах, то 13 километров бегу, не 10 и не 15. Если я делаю какие-то упражнения, то делаю 13 раз или несколько раз по 13. Я очень хорошо отношусь к этому числу».

«Вот эти всякие гаджеты, айфоны, плафоны и прочее будут приносить богатство в будущем — современные новейшие технологии».

«В образовании есть еще столько дурноты неразумной».

«Смотрю на этот „Черный квадрат", так он называется, да. Думаю, что тут такого? Может, и я бы за ночь такое нарисовал».

«И вообще культурные люди — это вообще талантище. Убей меня, я не напишу картину. Вот повесили бы завтра, я б не написал картину».

«Мужик не может быть таким талантливым [в искусстве], как женщина».

«Царствие ему покойное» (о бывшем президенте РФ Борисе Ельцине).

«Если вижу сорняки (в этом году был период влажный), то штаны снял и в трусах пошел пропалывать вместе с двумя человеками».

«У меня старший сын — черномазый такой».

«Если бы Беларусь сейчас ежегодно добывала 7-8 млн тонн нефти — это была бы самая процветающая страна».

«Говорят, что рынок всё отрегулирует, но рынок — это жулики».

«Если комбайн после поломки через сутки не завертится, мы отворачиваем голову генеральному директору предприятия».

«Покупайте белорусские сыры».

"Белапан"

Заснавальнік і рэдактар: Смолікаў Канстанцін Эдуардавіч

Адрас рэдакцыі: г. Віцебск, вул. 1-я Сененская д.5, Тэл. +375-29-218-98-38, e-mail: kas_vit@tut.by
Газета выдаецца з лютага 2014 г.

Падпісана да друку 30.11.2016 у 16.30
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца пры падтрымцы аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.